

„... pokud budou muži připraveni,
bude to způsob vlády jakou budou chtít mítí.“
Henry David Thoreau, On the Duty of [Civil Disobedience](#)

PŘIKÁZÁNÍ ANARCHIE*

Ve volně improvizované hudbě je vzájemný poměr hráčů „anarchický“ v původním slova smyslu, tedy „bez nadvlády“.

Všichni improvizující spoluhráči jsou zároveň „skladateli“ a „interprety“ – a v těchto funkcích nesou svou zodpovědnost.

PRVNÍ PŘIKÁZÁNÍ ANARCHIE:

BUDEŠ SE CÍTIT SPOLU ZODPOVĚDNÝ CA CELEK.

Zde se naprosto vědomě nemluví o „svobodě“, nýbrž o „zodpovědnosti“. Takto chápaná hudební anarchie je zrcadlem (utopického) společenského postoje, ve kterém každý sám posuzuje, jak může přispět podle vlastních schopností ke všeobecnému zdaru. Předpokladem je stálý zřetel k možnostem spoluhráčů.

DRUHÉ PŘIKÁZÁNÍ:

BUDEŠ SI VÁŽIT SVÝCH SPOLUHRÁČŮ, JAKO SEBE SAMÉHO.

Hráčům skromné povahy budiž naopak řečeno: Ty musíš mít o sobě právě tolik dobrého mínění, jako o svých spoluhráčích. Samostatnost patří k nezbytným předpokladům skupinové improvizace. Leč, právě tak jako v ostatním životě, časem by podněty druhých měli najít naši podporu.

TŘETÍ PŘIKÁZÁNÍ ANARCHIE:

BUDEŠ HLEDAT STŘEDNÍ CESTU MEZI INDIVIDUALIZMEM A OPORTUNIZMEM.

Mnozí improvizátoři se přidržují svého osobního stylu v zájmu svého profilu. Ten však v sobě skrývá stejné nebezpečí jakým je sledování opakujících se melodických a rytmických vzorků v tak zvané idiomatické improvizaci sestávající z ustálených spojení, takže koncentrace směřuje k péči idiomů (a tím konec konců k podtržení subjektivity) namísto „hloubky okamžiku“.

Improvizace oproti tomu žije z možnosti v každém okamžiku určit svůj nový směr.

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ ANARCHIE:

NIKDY SE NESPOLÉHEJ NA TO, ŽE LIDÉ A VĚCI ZŮSTANOU TAKOVÝMI, JAKÝMI JSOU.

Pokud určité seskupení hudebníků hraje delší čas spolu, je pochopitelné, že dochází k ustálení hudebních vzorců srovnatelných se společnými rituály dlouholetého manželství. O to více je nutné uvítat neočekávané ve jménu neočekávaného a změnu ve jménu změny.

Improvizace v podstatě odporuje každému školometství. Přirozeně se nedá nic namítnout vůči reflexi právě vznikajícího, právě probíhajícího, ani proti otázce po důvodu pocitu, podle kterého se něco zdařilo více a ono méně.

Navzdory tomu bychom měli zůstat otevření i tehdy, když dobrá hudba odporuje všem učebním názorům.

PÁTÉ A POSLEDNÍ PŘIKÁZÁNÍ ANARCHIE:

NEBUDEŠ KOLEM SEBE BUDOVAT BARIERY MĚŘÍTEK HODNOT.

*Cesky preklad : Jiri Ťupa.